

Моїй матері

Володимир Біляїв

Не милую тебе і не милую,
Онімів я без слів і без слав.
Хто це, хто пекельною силою
Нас з тобою навіки прокляв?

Тільки вірю, що пам'яті кремені
Все ще викрешуть іскри оті,
Що слова, мною мовлені в темені
Перетворять у сяйва святі

І серпанком предвічного дива
Заквітчають самотнє чоло,
Щоб навіки, земна моя діво,
Воно сяйвом негасним цвіло.

Щоб останній твій порух і подих,
Смерк зіниць за журбою повік
На донині незвіданий подвиг
Твого сина повів і прирік!